

ת"פ 52099/10/20 - מדינת ישראל נגד ניסן דדון

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52099-10-20 מדינת ישראל נ' דדון(עציר)

לפני כבוד השופט ארז פורת

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניסן דדון (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **ניסיון להיזק בחומר נפיץ**, לפי סעיפים 452, 454 ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **החזקה, נשיאה והובלה של נשק (רימון)**, לפי סעיפים 144(א) רישא ו-144(ב) רישא לחוק; **החזקת נשק (אקדח וכדורים)** לפי סעיף 144(א) רישא וסעיף 144 לחוק; **הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק; **ושיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק. הודאתו באה במהלך פרשת התביעה, ולאחר שכתב האישום תוקן.

מדובר בנאשם שלחובתו הרשעות בעבירות אלימות ורכוש בשנים 2012 ו-2013, כשבגין הרשעתו בתיק 11170-04-12, הוטל עליו עונש מאסר ממשי ממושך, ושנתיים מאסר על תנאי. העונש המותנה כאן הינו חב הפעלה נוכח הרשעת הנאשם בהליך הנוכחי ביותר מעבירת תנאי אחת.

2. כתב האישום המתוקן מתאר בתמצית, כי הנאשם השליך רימון רסס לעבר דלת כניסה של משרד בו שהו אנשים, והרימון לא התפוצץ. כעולה מכתב האישום המתוקן, ביום 5.10.2020 בשעות הבוקר, הגיע הנאשם רכוב על קטנוע, לרחוב בחיפה שבו ממוקם משרד של חברת ק.ס.מ.ג., כשהוא מצויד במסכה, כפפות וקסדה, ונושא עמו רימון רסס, עטוף באיזולירבנד. לפני הגעתו למקום הדביק הנאשם פתק עם מספר פיקטיבי על לוחית הרישוי של הקטנוע. במרחק של מטרים ספורים מהמשרד, ניסה הנאשם להפעיל את הרימון והשליכו מעבר לשער פתוח לכיוון דלת הכניסה. באותה עת נכחו במשרד עובדים רבים, ואחד מהם, אף הלך מכיוון דלת הכניסה לכיוון הנאשם בעת קירות האירוע, והיה במרחק קצר ממנו. הרימון שהשליך הנאשם נפל ליד דלת הכניסה, אך לא התפוצץ. הנאשם נמלט מהמקום בקטנוע כשהוא נוהג בניגוד לכיוון התנועה, ונעצר ליד רכב מזדה. הוא הוריד את בגדיו, נעליו והפתק עם המספר הפיקטיבי והניחם ברכב המזדה. לאחר מכן פנה לכיוון פח אשפה סמוך, עם הקסדה בידו, כשהוא ללא נעליים. שוטר שהיה בפעילות שגרתית במקום הבחין בו, והנאשם החל להימלט ממנו חרף קריאת השוטר כי יעצור. במהלך הבריחה מהשוטר השליך הנאשם את הקסדה אל שיח בצד הדרך. בסופו של דבר הדביק השוטר את הנאשם ועצר אותו. בהמשך התברר כי באותו מועד החזיק הנאשם באקדח חצי אוטומטי, מחסנית ומספר כדורים, שנמצאו ברכב המזדה האמור.

בנסיבות אלו ניסה הנאשם לגרום לנזק לרכוש על ידי שימוש בנשק חם, תוך סיכון חיי אדם, בשל נוכחות אנשים בסמוך למקום השלכת הרימון. הוא עשה זאת לאחר תכנון מוקדם, ונתפס לאחר מרדף משטרי. נוסף לכך החזיק הנאשם באקדח, בתוך רכב שהיה בשימוש.

3. הצדדים טענו לעונש והציגו את עמדתם לענישה ההולמת: המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין **שש ועד תשע שנות מאסר בפועל**, וכן לעונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי לנפגעי העבירה. היא ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, נוכח עברו הפלילי בעבירות נשק, אלימות ורכוש, והצורך בהרתעה אישית. עוד עתרה להפעלת עונש מותנה חב הפעלה מתיק קודם, במצטבר לעונש בתיק זה.

יוער כי בכתב האישום ביקשה המאשימה לחלט את רכב המזדה, אך לא שבה על בקשתה זו בדיון הטיעון לעונש.

הסנגור עתר למתחם ענישה המתחיל **במספר חודשי מאסר בפועל ועד לשלוש שנות מאסר בפועל**. עוד ביקש כי עונש המאסר המותנה, יופעל כך שחלקו ירוצה במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שייגזר בגין תיק זה.

דיון והכרעה:

4. רבות נכתב על החומרה היתרה של עבירות בנשק: "**בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו**" (ע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אגבאריה**, בפס' 6 (נבו 21.6.2021)). עבירות מסוג זה פשטו בשורות החברה, הפכו לנפוצות, וחדשות לבקרים נפגעים רבים בשל ביצוע עבירות בנשק. משכך, הוכרזה מלחמת חומרה כלפי מבצעי עבירה כאלה, הבאה לידי ביטוי אף בענישה מחמירה.

5. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שמירה על הביטחון האישי והסדר הציבורי, הגנה על החיים ושלמות הגוף, וכן הגנה על הזכות לקניין ושלמות הרכוש. מידת הפגיעה בערכים כאן הייתה ברף בינוני-גבוה, בשים לב לטיב הנשק בו נעשה שימוש ומאידך העובדה שהרימון לא התפוצץ ולא נגרם נזק פיזי לגוף או לרכוש. עם זאת, הרימון נזרק למבנה ששהו בו אנשים רבים, ואחד מהם אף היה קרוב אליו מאוד.

6. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים: בע"פ 723/19 **שיינברג נ' מדינת ישראל** (נבו 18.4.2019) - דובר על מערער שהורשע בהנחת מטען נפץ מאולתר, שאותו הכין בעצמו, מתחת לרכב, במטרה לאיים על אדם. המערער זייף את מספר לוחית הזיהוי של האופנוע עמו הגיע למקום ביצוע העבירה. בשל כשל טכני המטען לא התפוצץ, והוא הורשע בעבירות של ניסיון להרוס נכס בחומר נפץ, ייצור נשק שלא כדין, החזקת נשק ונשיאתו. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה לאותו אישום **כנע בין 34-62 חודשי מאסר בפועל**, וגזר **עונש מאסר בן 42 חודשים** בגין אישום זה (הוא הורשע באישומים נוספים וכן הופעל עונש מאסר מותנה). בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 649/15 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (נבו 3.8.2017), הורשע המערער בעבירות של נשיאת נשק, חבלה בכוונה מחמירה והיזק בחומר נפץ. באותו מקרה הגיע המערער רכוב באופנוע והשליך רימון רסס לעבר חזית בית, שעה ששהו בו בני הבית. הרימון התפוצץ וגרם לנזק לקירות הבית ולחצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין **5 ועד ל-8 שנות מאסר בפועל**, וגזר עליו עונש של **שש שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הפחית את העונש ב-8 חודשים, והעמידו על **חמש שנים וארבעה חודשי מאסר**, נוכח הליך שיקומי שהחל. יובהר כי בניגוד לענייננו, באותו מקרה הורשע הנאשם גם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

בע"פ 5995/11 **בדראן נ' מדינת ישראל** (נבו 14.10.2012) הורשע המערער בעבירות של החזקת נשק, נשיאתו, והיזק בחומר נפץ. המערער הניח מטען חבלה מאולתר בחזית ביתו של גיסו, בשעה שבני המשפחה שהו בבית, זאת על רקע סכסוך בתוך המשפחה. המטען התפוצץ וגרם לנזקים לרכבים ולקירות הבית. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של **ארבע שנות מאסר בפועל** וענישה נלווית. בית המשפט העליון הפחית את העונש **לשלוש שנות מאסר בפועל**, נוכח היעדר פגיעה בגוף, גילו של המערער ועברו הפלילי הנקי.

בע"פ 3817/09 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (נבו 16.9.2010) הורשע המערער בעבירות של החזקת נשק; נשיאתו; ניסיון לחבול בחומר נפץ; נהיגה בזמן פסילה; וזיוף בקשר לבעלות ברכב. נגזרו עליו **60 חודשי מאסר בפועל**. דובר על אירוע של זריקת רימון לעבר ביתו של ראש מועצת כפר יונה, שהתפוצץ ורסיסיו התפזרו באזור. בית המשפט העליון דחה את הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

7. ראיתי לקבוע מתחם אחד לגבי כל העבירות, נוכח ביצוען בסמיכות זמנים וברצף עובדתי, כשלמעט האקדח שהוחזק ברכב המזדה, שבו לא נעשה שימוש, יתר העבירות בוצעו במסגרת אותה תכנית עבריינית, וכחלק מאירוע השלכת הרימון. נתתי דעתי לתכנון שקדם לביצוע העבירות, לרבות שינוי לוחית הזיהוי של הקטנוע והשימוש בכלי רכב נוסף לאחר האירוע, שכלל ניסיון להיפטר מהבגדים והנעליים. עוד נתתי דעתי לכך שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי לגוף או לרכוש.

לצד זאת, פוטנציאל הנזק היה קיים, נוכח טיב הנשק - רימון רסס, ומועד ביצוע העבירות - במהלך שעות העבודה הרגילות, שעה שבמקום שהו אנשים, כשאחד מהם היה מצוי בסמיכות למקום השלכת הרימון. בבחינת פוטנציאל הנזק נתתי דעתי גם לכך שהרימון הושלך כשהוא היה עטוף באיזולירבנד.

8. בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים, למדיניות הענישה הנוהגת, להצבר העבירות הכולל, טיבן, ונסיבותיהן, ראיתי לקבוע את מתחם הענישה בתיק זה כנע **בין 42 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד ל-78 חודשי מאסר בפועל בתקרתו**. זאת לצד עונש מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. בנסיבות העניין, ובהיעדר אינדיקציה לרווח כלכלי מביצוע העבירות, אני נמנע מלקבוע רכיב של קנס כחלק ממתחם הענישה.

9. לא מצאתי עילה לסטייה ממתחם הענישה שקבעתי, בהעדר נסיבות חומרה ייחודיות או אפיק שיקומי ברור.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: נתתי דעתי להודאת הנאשם מיד לאחר תיקון כתב האישום,

המעידה על נטילת אחריות על מעשיו. הודאתו אף הביאה לחיסכון במשאב הציבורי. לצד זאת, שקלתי את עברו הפלילי שהינו מכביד, חרף גילו הצעיר, וכולל ביצוע עבירות נשק, אלימות וכנגד הרכוש, שבגינן ריצה הנאשם תקופות מאסר משמעותיות מאחורי סורג וברית. נתתי דעתי גם לאינטרס הרתעת היחיד והרבים, בשים לב לכך שהנאשם לא הורתע מעונש מאסר מותנה בן שנתיים שהיה תלוי ועומד נגדו, בעת ביצוע העבירות כאן. בשקלול כלל הנסיבות לקולה ולחומרה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם בעניינו.

11. באשר לסוגיית חילוט רכב המזדה - לא מצאתי להורות על חילוטו, נוכח העובדה שהרכב הינו בבעלות אדם אחר, שאינו צד להליך, ולא הוזמן להשמיע עמדתו, ובשים לב שלא הובררה הזיקה בין הנאשם לרכב. כמו כן, במסגרת הטיעון לעונש (הן בטיעון הכתוב שהוגש והן בעל פה), לא שבה המשיבה על בקשת החילוט, ודומה כי זו נזנחה.

12. אשר על כן, אני גוזר את עונשו של הנאשם כדלקמן:

חמישים וארבעה 54 חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר לריצוי בפועל ומנינם מיום מעצרו בתיק זה, בתאריך 5.10.2020.

אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן שנתיים, מת"פ 11170-04-12 (ערעור על גזר הדין לבית המשפט העליון נדחה, בע"פ 8205/12), באופן שמחציתו (שנה) תרוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה, ומחציתו תרוצה בחופף. הפעלה זו של המאסר המותנה נובעת מקבלת אחריות על ידי הנאשם בשלב התחלתי של ההליך, וכן בשים לב לתקופת המאסר הכוללת.

העולה מן האמור הוא שהנאשם ירצה סך הכל שישים ושישה (66) חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו בתיק זה, בתאריך 5.10.2020.

עוד אני גוזר על הנאשם שלשים (30) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסרו, ישוב ויעבור על עבירה מסוג פשע בנשק או ברכוש.

כמו כן אני מורה לנאשם לשלם פיצוי בסך של 2,500 ₪ למר אמיר קייזר, אחד מנפגעי העבירה, שהרימון הושלך בסמיכות אליו, כאמור, זאת באמצעות קופת בית המשפט, ועד ליום 1.1.2022. המאשימה תודיע לזוכים על זכאותם כאמור.

זכות ערעור כחוק מהיום, הודעה.

ניתן היום, י"ג אב תשפ"א, 22 יולי 2021, במעמד ב"כ המאשימה - עו"ד אילנה קוזמינר; ב"כ הנאשם - עו"ד ענאן עליאן והנאשם באמצעות ויעוד חזותי.

הצדדים והנאשם קיבלו עותקי גזר הדין.